

Το Ευαγγέλιο της Κυριακής των Αγίων Πατέρων της Α' Οικ. Συνόδου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα: Ιω. ιζ' 1-13

Πρωτότυπο Κείμενο

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶπε·
πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε,
καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ
αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον
ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ
ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ
σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφάνέρωσά σου τὸ
ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. Σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς
δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι
παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ρήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον,
καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.
Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι

σοί εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶ καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὥσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὐς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Νεοελληνικὴ Απόδοση

Εκεῖνο τον καιρό, ο Ιησούς αφού σήκωσε τα μάτια του στον ουρανό, εἶπε: «Πατέρα, ἔφτασε ἡ ὥρα· φανέρωσε τὴ δόξα του Υἱοῦ σου, ὥστε κι ὁ Υἱός σου νὰ φανερώσει τὴ δική σου δόξα. Εσύ του ἔδωσες ἐξουσία πάνω σε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους· ἔτσι κι αὐτός θὰ δώσει τὴν αἰώνια ζωὴ σε ὅλους αὐτοὺς που του ἐμπιστεύτηκες. Καὶ νὰ ποῖα εἶναι ἡ αἰώνια ζωὴ: Ν' ἀναγνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι ἐσένα ὡς τὸν μόνον ἀληθινὸ Θεό, καθὼς κι ἐκείνον που ἐστείλες, τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Εγὼ φανέρωσα τὴ δόξα σου πάνω στὴ γῆ, αφού ὀλοκλήρωσα τὸ ἔργο που μου ἀνέθεσες νὰ κάνω. Τώρα λοιπὸν ἐσύ, Πατέρα, δόξασέ με κοντὰ σ' ἐσένα με τὴ δόξα που εἶχα κοντὰ σου προτοῦ νὰ γίνῃ ὁ κόσμος. Εγὼ σε ἔκανα γνωστὸ τοὺς ἀνθρώπους που τοὺς πήρες μέσα ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ μου τοὺς ἐμπιστεύτηκες. Ἀνῆκαν σ' ἐσένα, κι ἐσύ τοὺς ἔδωσες σ' ἐμένα, κι ἔχουν δεχτεῖ τὸν λόγο σου. Αὐτοὶ τώρα ξέρουν πὼς ὅλα ὅσα μου ἔδωσες προέρχονται ἀπὸ σένα· γιατί τὶς διδαχὲς που μου ἔδωσες, ἐγὼ τὶς ἔδωσα σ' αὐτοὺς, κι αὐτοὶ τὶς δέχτηκαν καὶ ἀναγνώρισαν πὼς πραγματικὰ ἀπὸ σένα προέρχομαι, καὶ πίστεψαν πὼς ἐσύ με ἐστείλες στὸν κόσμον. Εγὼ γι' αὐτοὺς παρακαλῶ. Δὲν παρακαλῶ γιὰ τὸν κόσμον, ἀλλὰ γι' αὐτοὺς που μου ἔδωσες, γιατί ἀνήκουν σ' ἐσένα. Κι ὅλα ὅσα εἶναι δικά μου εἶναι καὶ δικά σου, καὶ τὰ δικά σου εἶναι καὶ δικά μου, καὶ δι' αὐτῶν θὰ φανερωθεῖ ἡ δόξα μου. Τώρα δὲν εἰμὶ πια μέσα στὸν κόσμον ἐνῶ αὐτοὶ μένουν μέσα στὸν κόσμον, κι ἐγὼ ἔρχομαι σ' ἐσένα. Ἄγιε Πατέρα, διατήρησέ τοὺς στὴν πίστη με τὴ δύναμη του ὀνόματός σου που μου χάρισες, γιὰ νὰ μείνουν ἐνωμένοι ὅπως ἐμεῖς. Ὅταν ἦμουν μαζί τοὺς στὸν κόσμον, ἐγὼ τοὺς διατηροῦσα στὴν πίστη με τὴ δύναμη του ὀνόματός σου. Αὐτοὺς που μου ἔδωσες τοὺς φύλαξα, καὶ κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲν χάθηκε παρὰ μόνον ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀπώλειας, γιὰ νὰ ἐκπληρωθοῦν τὰ λόγια τῆς Γραφῆς. Τώρα ὁμως ἐγὼ ἔρχομαι σ' ἐσένα, καὶ τὰ λέω αὐτὰ ὅσο εἰμὶ ἀκόμα στὸν κόσμον, ὥστε νὰ ἔχουν τὴ δική μου τὴ χαρὰ μέσα τοὺς σ' ὅλη τὴν πληρότητά της».

Σχολιασμός

Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ εἶναι ἡ ἑβδόμη κατὰ σειρά Κυριακὴ ἀπὸ τὸ Πάσχα καὶ ἡ Ἐκκλησία ὅρισε νὰ εορτάζουν οἱ Ἅγιοι 318 Θεοφόροι Πατέρες οἱ ὁποῖοι συγκρότησαν τὴν Α΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο τὸ 325 μ.Χ. στὴ Νίκαια τῆς Βιθυνίας. Τὸ

κύριο θέμα της Συνόδου ήταν η καταδίκη της αίρεσης του Αρείου, ο οποίος δεν μπορούσε να κατανοήσει ότι ο Θεός είναι ένας ως προς την φύση Του αλλά Τριαδικός στα πρόσωπα, Πατήρ Υιός και Άγιο Πνεύμα. Για τον λόγο αυτό δίδασκε ότι ο Χριστός είναι κτίσμα, απειλώντας έτσι τη σωτηρία του ανθρώπου που προέρχεται από το Χριστό. Η Σύνοδος με πρωτεργάτη το Μέγα Αθανάσιο, μετέπειτα πατριάρχη Αλεξανδρείας, καταδίκασε την αιρετική αυτή διδασκαλία διακηρύσσοντας την ομοουσιότητα του Υιού με τον Πατέρα. Εκτός όμως από την καταδίκη της αίρεσης του Αρείου η Σύνοδος ασχολήθηκε και με κάποια άλλα θέματα τα οποία απασχολούσαν την εκκλησία την περίοδο εκείνη. Τέτοια θέματα ήταν το Μελιτιανό σχίσμα, η επιστροφή των πεπτωκότων, η ημερομηνία εορτασμού του Πάσχα και η σύνταξη των 6 πρώτων άρθρων του Συμβόλου της Πίστεως.

Η σημερινή ευαγγελική περικοπή αποτελεί ένα απόσπασμα από την αρχιερατική προσευχή του Κυρίου η οποία έλαβε χώρα λίγη ώρα πριν τη σύλληψη του. Η προσευχή αυτή λέγεται αρχιερατική επειδή εκφωνήθηκε από τον Μέγα Αρχιερέα, τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό. Την προσευχή αυτή μπορούμε να την χωρίσουμε σε τρία μέρη. Στο πρώτο μέρος όπου ο Χριστός παρακαλεί τον επουράνιο Πατέρα να ενδυναμώσει τους μαθητές του στο έργο της διάδοσης του λόγου του Θεού. Στο δεύτερο μέρος όπου ο Χριστός παρακαλεί τον επουράνιο Πατέρα του να ενδυναμώσει τους ανθρώπους οι οποίοι θα πιστέψουν στο όνομα Του, ακούγοντας το κήρυγμα των Αποστόλων. Και στο τρίτο μέρος όπου ο Χριστός ζητά από τον Πατέρα Του να βρεθούν όλοι οι άνθρωποι κοντά Του στον παράδεισο και να απολαμβάνουν την δόξα Του.

Μέσα από την αρχιερατική προσευχή ο Χριστός βρίσκεται σε διάλογο με τον Θεό Πατέρα φανερώνοντας την απόλυτη ισότητα που υπάρχει ανάμεσα τους. Μέσα από αυτό τον διάλογο φανερώνεται το έργο του Χριστού επί της γης, που δεν είναι άλλο από το να γνωρίσουν οι άνθρωποι τον Θεό Πατέρα. Τώρα που έχει τελειώσει το έργο αυτό και οι άνθρωποι γνώρισαν τον μόνο αληθινό Θεό ήρθε η ώρα να δοξαστεί ο ίδιος ο Χριστός μέσα από το εκούσιο πάθος και την ένδοξο ανάστασή Του που θα ακολουθήσει.

Η αποκάλυψη του Θεού στον κόσμο διά του Υιού αυτού του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού δείχνει στον άνθρωπο την αγάπη με την οποία περιβάλλει ο Θεός τον άνθρωπο. Η γνώση του αληθινού Θεού και η πίστη στο Χριστό χαρίζουν στον άνθρωπο το μεγαλύτερο αγαθό που μπορούσε ποτέ να αποκτήσει και που δεν είναι άλλο από την αιώνιο ζωή. Αυτή την αιώνιο ζωή καλεί τους μαθητές του ο Χριστός να πάνε να την διδάξουν σε όλα τα έθνη και να βαπτίσουν τους ανθρώπους στο Όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος έτσι ώστε να μπορούν να

καταστούν μέτοχοι της.

Η γνώση του αληθινού Θεού δια του Υιού αυτού Ιησού Χριστού από τους ανθρώπους, τους καθιστά υπεύθυνους ώστε να διαφυλάξουν αυτή τη γνώση ακέραια και ανόθευτη. Η διαφύλαξη ακεραίας της ορθής πίστης αποτελεί ζωτικής σημασίας θέμα για την πνευματική ζωή των πιστών που τους εξασφαλίζει την αιώνιο ζωή. Αντιθέτως η προσθήκη διαφόρων άλλων διδασκαλιών στην πίστη, πέρα από τις αποκεκαλυμμένες, δεν εξασφαλίζει τη σωτηρία, στους ανθρώπους αλλά τους οδηγεί στην δημιουργία αιρέσεων, στην αποκοπή από το σώμα της εκκλησίας και τελικά στην απώλεια.

Ένα άλλο στοιχείο εξίσου σημαντικό το οποίο παίρνουμε μέσα από την αρχιερατική προσευχή του Χριστού είναι ο τρόπος επικοινωνίας που έχουν τα πρόσωπα της Αγίας Τριάδος μεταξύ τους. Ο τρόπος αυτός της επικοινωνίας είναι η προσευχή στην οποία βλέπουμε το Χριστό να καταφεύγει πριν από κάθε σημαντικό βήμα της επί γης παρουσίας Του. Είναι κατάσπαρτη η Καινή Διαθήκη από παραδείγματα στα οποία ο Χριστός καταφεύγει στην προσευχή. Εξαιτίας όμως του ότι ο Χριστός όταν προσευχόταν ήταν μόνος του δεν μπορούμε να γνωρίζουμε το περιεχόμενο αυτών των προσευχών. Οι Απόστολοι όμως διαπίστωσαν την σπουδαιότητα της προσευχής βλέποντας το Χριστό να προσεύχεται συχνά και έτσι του ζητούν να τους διδάξει και αυτούς πώς να προσεύχονται. Το ότι γνωρίζουμε το περιεχόμενο της Αρχιερατικής προσευχής του Χριστού αυτό οφείλεται στο ότι αυτή έγινε ενώπιον Μαθητών του Κυρίου.

Ένα μήνυμα που μπορούμε να πάρουμε μέσα από την Αρχιερατική προσευχή του Χριστού είναι η σωστή διαφύλαξη του ονόματος του Θεού όπως μας το έχει φανερώσει ο ίδιος ο Χριστός. Για την ακέραια διαφύλαξη του ονόματος του Θεού αγωνίστηκαν και οι τιμώμενοι σήμερα 318 Άγιοι Πατέρες της Ά Οικουμενικής Συνόδου αλλά και οι υπόλοιποι Πατέρες των άλλων Οικουμενικών Συνόδων όπως και πολλοί άλλοι κατά τη διάρκεια της ζωής της Εκκλησίας μας, έτσι ώστε να έχουμε σήμερα και να ζούμε την ορθόδοξη πίστη. Αυτό ας συνεχίσουμε και εμείς να πράττουμε ο κάθε ένας στην ζωή του έτσι ώστε να αξιωθούμε της αιωνίου ζωής κοντά στον Χριστό. Αμήν.